

De Meerboei

Maandblad van de Verenigde Doopsgezinde Gemeente IJmond

16^e jaargang nr. 6
4 december 2025

KERKDIENTEN

Beverwijk, Meerstraat 62, aanvang 10.00 uur

14 dec	10.00	Ds. Jaap Klanderman; 3e advent
Organist: Marco Bij de Vaate
Lunch na de dienst
25 dec	10.00	Ds. Jaap Klanderman; Kerstdienst
Organist: Ronald Molenaar
11 jan	10.00	Ds. Jaap Klanderman
25 jan	10.00	Zr. Justina Oosters; Zangdienst
08 feb	10.00	Br. Wim van Leeuwen

AGENDA

17.30 70+ maaltijd

Door omstandigheden kunnen we geen nieuwe datum plannen. We zullen tijdig alle deelnemers van een nieuwe datum op de hoogte stellen.

U dient zich hiervoor wel tijdig op te geven bij
zr. Hermien Fictoor: 0251 – 23 41 47 of
zr. Justina Oosters: 06 - 24 12 97 97

KERSTTIJD

En weer is er bijna een jaar voorbij. Een jaar dat zo slecht voor onze gemeente begon met het plotselinge overlijden van onze voorganger. Toch hebben we ons er doorheen geslagen, zij het met veel hulp van meerdere bereidwillige voorgangers. De kerkenraad probeert veel ballen hoog te houden. Ook voor mij valt dat niet mee, al heb ik nog wel een gymnas-tiekverleden! Maar ook in het persoonlijk leven kunnen er allerlei akelige dingen gebeuren, waar je -zoals ze tegenwoordig zeggen- mee zal moeten dealen.

Onze broeder Frans Slikker heeft indertijd een prognose gemaakt voor onze gemeente. Hij had berekend dat het in 2020 wel gebeurd zou zijn er-mee. Maar ziet: het is nu eind 2025 en we zijn er nog steeds, sterker nog: we gaan gewoon op weg naar 2026!

Ook met een klein, trouw groepje kan je fijne kerkdiensten houden! En dat houden we vol.

Binnenkort komt er weer een kerstboom in de kerk en de adventskande-laar wordt door Puck zo onder handen genomen, dat hij er weer als nieuw uitziet! Die hebben we trouwens aan de DG IJmuiden te danken, die hem heeft meegenomen bij de samenvoeging. Misschien weet iemand nog, wie die mooie kandelaar heeft ontworpen en gemaakt? In ieder geval hoop ik op een mooie Kerstdienst, die trouwens op het orgel wordt opgeluisterd door Ronald Molenaar. Die komt gewoon spelen, ook al is hij op die dag jarig! Chapeau!

Het zou leuk zijn als ieder van ons iemand mee zou kunnen nemen.... We blijven hopen.

Een fijne Kersttijd gewenst

Lucy Klanderman

Steeds als ik een bepaalde kastdeur open grijnst en grote houten doos mij aan. Het is net of het deksel dan een beetje beweegt en fluistert: Het is nu of nooit, zou je die klus nu zo langzamerhand niet eens gaan klaren? Nog even en het hoeft niet meer..

Wat zit er dan in die houten doos die mij tot actie wil dwingen? Gewoon, oude foto's uit de begin jaren 1950. Wij woonden toen met ons gezin in de Bremmersstraat in Beverwijk. De wijk waar de Bremmersstraat deel van uit maakte werd omstreeks 1949 uit de grond gestampt. Een totaal nieuwe woonwijk met als centrum het Kuenenplein. Vier zijstraten werden er aan gezet en een van die straten was de Bremmersstraat. De namen van de straten verwezen naar de omgekomen militairen in toenmalig Nederlands-Indië.

Ons gezin kreeg een hoekhuis toegewezen, splinternieuw, ik weet nog dat er met kalk grote cirkels op de ramen was geverfd. Wij woonden in Haarlem (Schoten) aan de Rijksstraatweg op een bovenetage bij mijn grootouders. Al waren de woonhelften totaal gescheiden van elkaar kan ik mij nu voorstellen dat het vooral voor mijn moeder geen ideale situatie was. Door de drukke Rijksstraatweg, deze weg was de enige regelrechte verbinding tussen Haarlem en Alkmaar en daar kwam ook nog eens bij dat al dat verkeer over de pont bij Velsen moest. De Velsertunnel kwam pas in 1957.

Buitenspelen was er dan voor ons niet bij en dus ging mijn moeder elke dag lopend met ons in de kinderwagen naar Santpoort zodat wij ons daar in de parken konden uitleven.

Mijn vader die bij de belastingen in Haarlem werkte heeft op een gegeven moment overplaatsing naar Beverwijk aangevraagd. Dit werd gehonoreerd en zo kwam hij op het kantoor aan de Schans te werken en kregen wij onze ééngezinswoning.

Ik was 5 jaar oud, mijn broer 2. Voor kinderen die gewend waren aan de drukke Rijksstraatweg was de nieuwe omgeving het paradijs op aarde. Alleen buitenspelen, geen auto's maar overal landjes en oude tuinderijen waar je ook maar keek. Wij keken over die landjes helemaal op de Alkmaarseweg. De 4 etages hogeflat aan de overkant werd wat later gebouwd. Maar dat was voor ons geen punt, er bleven nog genoeg landjes over. Op deze stukjes grond groeiden vaak nog rabarber-en aardbeien planten en we hebben dan ook heel wat rauwe rabarberstengels gegeten

en we wisten al gauw dat de rode met een beetje groen eraan minder zuur waren dan de groene stengels. De aardbeien hoefden van ons ook niet helemaal rijp te zijn, halfrijp was ook goed tegen de dorst. Nu zie je kinderen in bakfiets, kinderwagens of achter op de fiets lurkend aan flesjes gevuld met allerlei lekkere drankjes tegen de niet afnemende dorst. Overal lurken mensen aan flesjes groot en klein. Op school, in winkels en zelfs tijdens concerten. We schijnen allemaal constant aan uitdroging verschijnselen te lijden en om dat te voorkomen wapenen we ons met flesjes en drinkbekers in de meest hippe kleuren en vormen. Het merk of logo moet goed zichtbaar zijn. Door zo'n simpel flesje word je gezien.... Met het kauwen op rabarber stengels had je al deze sores niet en had je daarna geen dorst meer.

De Wijk aan Duinerweg bestond nog niet, die werd een paar jaar later aangelegd. Als wij de straat uit reden keek je zo naar de Kuikensweg. We waren dus aan 2 kanten omringd door landjes. Wat heb je als kind meer nodig om te spelen! Met de aanleg van de Wijk aan Duinerweg werden voor een korte periode de spelmogelijkheden nog verder uitgebreid. Er verschenen op de landjes gigantische rioleringsbuizen waar wij als kinderen heel makkelijk rechtop in konden staan. We hebben verstoppertje gespeeld, tenten en hutten gebouwd maar ook echte veldslagen geleverd. Het favoriete spel was van De Katholieken en De Openbaren. Aan de Kuikensweg werden 2 katholieke scholen gebouwd, de Margrietschool (meisjes) en de Jozefschool (jongens). Wij waren openbaar en onze school stond aan De Grote Houtweg en heette De Noorderschool. Al was het onderwijs dan op verschillende leesten geschoeid aan het geloof werd niet getornd dus ook hevig verdedigd. Deze godsdienstoorlogen werden uitgevoerd op en in de rioleringsbuizen. Gelukkig werd de schoolbel op beide scholen op dezelfde tijd geluid zodat de strijd op tijd kon beginnen. Terugdenkend aan die veldslagen moet ik bekennen dat het eigenlijk weinig voorstelde. We zaten achter elkaar aan rond die buizen. Er werden scheldwoorden over en weer geroepen dat waren dan woorden of uitdrukkingen die we thuis wel eens hoorden en nu mooi van pas kwamen al begrepen we vaak de betekenis van die scheldwoorden zelf niet. We bleven ook alleen maar vijanden tijdens de veldslag want vaak woonde de soldaat van de tegenpartij schuin tegenover of zelfs naast je en speelde je na de wapenstilstand gewoon weer met elkaar. De Wijk aan Duinerweg is nu al lang klaar en zelfs de rioleringsbuizen zijn aan vervanging toe. Is het misschien toch nog tijd voor een herinneringsplaque met daarop de

tekst: OP DEZE PLEK WERD DE ROOMS-OPENBARE VELDSLAC BESLECHT.

Een paar maanden later kwam mijn vader opgetogen thuis met een voor mijn ouders waarschijnlijk prachtig bericht: Een collega van pa verhuisde naar Groningen en nu konden wij zijn oude huis betrekken. Een groter huis, 1 extra slaapkamer, een grote zolder en een echte badkamer ... Het nieuwe adres zou Lijsterbeslaan 27 worden... Misschien een teleurstelling voor onze ouders maar noch uit mijn keel noch uit die van mijn broer kwamen vreugdekreten. We keken elkaar alleen maar aan en dachten hetzelfde...

Dag, Bremmersstraat we zullen je erg missen...

Puck Frerichs

DE KAARSENSTANDAARD

De dagen en weken vliegen voorbij en voor je er goed erg in hebt staat Kerstmis alweer voor de deur. Volgende week zondag is het eerste Advent dus moet de kaarsenstandaard voor de adventskaarsen weer op het toneel verschijnen. Daarom ben ik achter de coulissen gedoken en jawel, daar stond hij in zijn donkere hoekje waar hij een jaar geleden weer naar was verbannen.

De standaard die oorspronkelijk uit IJmuiden afkomstig was maar met de fusie van onze twee gemeenten destijds meegekomen is naar Beverwijk. Zo maar van de een op andere dag verwisselen van kerk en dan ook nog eens weggestopt te worden in het donkerste gedeelte van de opbergruimte achter het podium. De standaard zal wel gedacht hebben: Ik ben toch gemaakt om licht te brengen? Wat doe ik hier eigenlijk?

Het heeft mij, zolang de kaarsenstandaard al in Beverwijk is, geïntrigeerd wie de maker is geweest en elk jaar tegen Kerst had ik het voornemen dit eens uit te zoeken, maar ook de kerstdagen vliegen voorbij en dan verdween de standaard weer achter de deuren. De maker moet verstand of in ieder geval interesse gehad hebben in de stijl stromingen in de kunst, want ik zie hier toch duidelijk trekken in van De Amsterdamse School. Ook in een loge van de Vrijmetselaars zou hij het niet slecht doen...

Onze gemeente wordt steeds kleiner met ook het gevolg dat straks niemand meer iets kan vertellen over de standaard en zijn maker. Ik doe dus nu een laatste poging met de oproep: Wie o wie weet meer van de kaar-

senstandaard en zijn maker af?

Zondag 30 november is het dan eerste Advent. Maar in de hoedanigheid waarin ik hem aantrof kon hij toch moeilijk op het podium gezet worden. We hebben hem afgelopen zondag mee naar huis genomen en het varkentje eens goed gewassen. Dat was geen overbodige luxe gezien het bruine sop wat er van af kwam. Daarna volgde 2 behandelingen met meubelhersteller en toen nog 2 beurten met antiek was. Nu kan hij zijn naam weer met ere dragen: Kaarsenstandaard. Na de Kerst blijft hij gewoon op ons podium staan dat verdient hij, maar zeker ook de maker.

Het is bekend onder onze gemeenteleden dat, als je zr. Nettij Docter-De Vries om hulp vraagt bij het opzoeken of het geven van informatie over onderwerpen die te maken hebben met onze gemeente in Beverwijk en de gemeente van IJmuiden, dan kan je er zeker van zijn dat je nooit lang op antwoord hoeft te wachten.

Ik had zr. Docter een app gestuurd met de vraag of zij misschien iets wist te vertellen over de geschiedenis van de kaarsenstandaard. Niet lang daarna kreeg ik bericht van haar. Zij had op haar beurt zr. Bettie Spigt benaderd en zij heeft ons hopelijk op het goede spoor gezet. Het hier onderstaande appje is hopelijk voor leden die De Meerboei ontvangen een aanleiding om ook eens diep in hun herinneringen te graven...wie weet wat er nog naar boven komt. Ik hoop dat er meer informatie komt, maar het begin is er!

Bettie dacht dat Piet Schmidt de kandelaar gemaakt heeft. Hij was een heel oud lid van de gemeente en heeft ook nog in de kerkenraad gezeten. Bettie dacht niet dat Piet beroepsmatig timmerman was maar dat hij een schildersbedrijf annex aannemersbedrijf had. Misschien weet Tiny (van Ewijk) nog iets meer over deze Piet. Je kunt het ook aan Dieuwertje van de Woestijne vragen, Ik geef je hierbij haar telefoonnummer... Hopelijk heb je iets aan deze informatie. Groet Nettij

Puck Frerichs

HET MUIZENVOLK

Er waren eens 2 muizen-kolonies. De ene woonde in een graanschuur, de andere huisde in een kaasberg. De ene leefde dus van brood, de andere van beleg. Op het eerste gezicht leek het leven bij beiden een paradijs,

maar bij nader inzien gold dat slechts voor enkele muizen

Bij de Kaasmuizen ging het erom wie zich het diepste in de berg wist in te graven, en zo hadden er maar een paar de kaas en de meesten slechts de gaten.

Bij de Graanmuizen zag je hetzelfde soort verschijnsel, want ook daar had je enkele muizen die hun graan niet op konden en de rest moest het stellen met de zemelen!

Op de lange duur kwam daar wel wat verandering in, dankzij het gezamenlijk optreden van zowel de muizen van de gaten als die van de zemelen.

Maar toen het bijna zover was dat ook de zwaksten onder hen van dieperhand hun minimum aan kaas of graan kregen toegewezen, toen deed zich een nieuw verschijnsel voor: In de kaasberg gingen er piepstemmen op die zeiden:

“Een muis leeft niet van kaas alleen; wij willen brood onder ons beleg!”

En in de graanschuur gingen er piepstemmen op die zeiden: “Een muis leeft niet van brood alleen; wij willen beleg op ons brood!”

En zo ontstond er een felle strijd om de macht tussen de Graanschuur en de KaasBerg.

Militante muizen hielden wederzijds de wacht en beten tussen berg en schuur de spionnen van zich af.

Intussen stonden er in beide kampen onheilsmuizen op, woelmuizen die hun medeknagers profeteerden: er is een Derde Kolonie op komst, veel groter in getal dan wij, maar ook veel armer dan wij. Ze hebben geen kaas en ook geen brood. Het zijn de Veldmuizen en ze roepen ons om hulp!

“We zullen voor ze piepen tot de Grote Rat”, antwoordden de muizen, en voortaan baden ze op zondag in het voorhuis:

“O Grote Rat, geef ons heden ons dagelijks graan en onze dagelijkse kaas, en zegen die arme Veldmuizen, Amen! “

Na veel gewoel door de onheilsmuizen begrepen sommigen dat gebed-alleen een Veldmuis niet kan redden, en daarom stuurden ze -geheel vrijwillig- een Handvol graan, een stukje kaas en zelfs een paar ontwikkelingsmuizen naar de Derde Kolonie. Maar de ontwikkelingsmuizen keerden al spoedig terug en piepten: “De Veldmuizen hebben geen behoefte aan kruimels, ze willen álles met ons delen!”

Daar wilde natuurlijk geen muis van weten en bovendien hadden ze het veel te druk met hun onderlinge strijd: beleg op het brood en brood onder het beleg.

En toen op een dag als een oordeel werd het opeens grijs van de muizen! Tussen Kaasberg en Graanschuur verscheen de Derde Kolonie! En zelf namen ze, allervriendelijkst maar zeer beslist, wat hun tot nog toe geweigerd was:

Aan de ene kant kaas en aan de andere kant graan, niet te veel, maar net genoeg om van te leven.

En toen gebeurde wat in geen muizenhart was opgekomen: alles leefde van brood met beleg en voor de Veldmuizen, Graanmuizen en Kaasmuizen brak de tijd aan van een sober maar werkelijk Paradijs!

Uit: Verhalen voor de zevende dag (ontstaan en verteld in een oecumenische basisgroep)

OVER– EN VAN DE LEDEN

Overleden

Woensdag 22 oktober jl is zr. N. van den Goorbergh-Blokker op 94 jarige leeftijd rustig ingeslapen. Dinsdag 28 en woensdag 29 oktober hebben de afscheidsplechtigheden plaatsgevonden.

Verhuisd

Zr. **Jantie Vegter-Hiddema** is verhuisd van Castricum naar Baarn.

Zij woont nu dichterbij haar kinderen. We wensen haar nog goede jaren toe in Baarn.

Zr. J. Vegter-Hiddema

Zorgvilla Holland

Javalaan1-3

3743HE Baarn.

Verjaardagen

10 december Zr. **J.H.J. Docter-de Vries** 85 jaar

14 december Zr. **L.M. Klanderman-van Dam** 80 jaar

21 december Zr. **E.A. Spigt-Poortman** 93 jaar

Van harte geluk gewenst en we wensen u een hele fijne dag toe.

14 december Vluchtelingenhulp Nederland
25 december Doopsgezind Wereldwerk

DE KAARSENSTANDAARD

De kerkenraad van de Verenigde Doopsgezinde
Gemeente en de redactie van 'De Meerboei'
wensen u allen gezegende kerstdagen en voor-
spoed voor het nieuwe jaar, dat hopelijk ook
wat meer vrede mag brengen in ons aller we-
reld.

Puck Frerichs, Lucy Klanderman, Hermien
Fictoor, Mies Brandenburg, Bert Colijn.